

REVISTA ECONOMICĂ.

Apare odată pe săptămână.

„Revista Economică“ se publică din însărcinarea și cu ajutorul institutelor de credit:

„Albina“, „Ardeleana“, „Auraria“, „Berzovia“, „Bihoreana“, „Bistrițana“, „Bocșana“, „Brădetul“, „Cassa de păstrare“ Miercurea, „Cassa de păstrare“ Seliște, „Chioreana“, „Cordiana“, „Corvineana“, „Crișana“, „Detunata“, „Doina“, „Economul“, „Făgețana“, „Fortuna“, „Furnica“, „Hațegana“, „Hondoleana“, „Hunedoara“, „Iulia“, „Lipovana“, „Lugoșana“, „Luceafărul“, „Mielul“, „Munteana“, „Mureșana“, „Mureșanul“, „Nădlăcana“, „Nera“, „Olteana“, „Oraviceana“, „Patria“, „Plugarul“, „Racoțana“, „Sătmăreana“, „Sebeșana“, „Selăgeana“, „Sentinela“, „Silvania“, „Someșana“, „Steaua“, „Timișana“, „Ulyiana“, „Victoria“, „Vlădeasa“ și „Zlătneana“.

Prețul de prenumerare:
pe 1 an K 20.—, pe $\frac{1}{2}$ an K 10.—.

DIRECTOR:
Dr. CORNEL DIACONOVICH.

Taxa pentru inserțiuni:
de spațiul unui cm² câte 10 fileri.

Anul III.

Sibiu, 21 Septembrie 1901.

Nr. 37.

Conferința II-a a directorilor de bancă.

Delegațiunea exmisă prin conferința directorilor de bancă din 25—26 Iunie 1898, conformându-se îndrumărilor primite prin conlusul Nr. 5 al acelei conferințe, a convocat o nouă întrunire a reprezentanților institutelor noastre de credit, care se va întruni în Sibiu la 20 Septembrie a. c.

Această a două conferință va avea să delibereze asupra chestiunilor, cari dela 1898 încoace au format substratul studiilor delegațiunii și cari sunt cunoscute și cetitorilor noștri din publicațiunile acestei reviste, în deosebi din seria de articole intitulată „Problemele reformei băncilor“.

Împortanța acestor chestiuni pentru consolidarea și dezvoltarea organizațiunii noastre financiare, stă mai presus de orice îndoială, și din aceasta cauză lucrările conferinței convocate și conclusele ce ea va lua, cu drept cuvânt formează obiectul atențiunii tuturor cercurilor preocupate de înaintarea intereselor economice și a bunăstării materiale a poporului nostru.

Delegațiunea va supune discuțiunii conferinței de sub întrebare, afară de măsurile reformătoare precisate în mai sus amintita serie de articole, încă și mai multe alte chestiuni de interes deosebit pentru institutele noastre de credit, încât va propune anume stabilirea unei organizațiuni mai permanente a băncilor române prin determinarea întrunirii regulate anuale a conferinței directorilor de bancă, va cere dispozițiuni referitoare la editarea viitoare a publicațiunilor delegațiunii și va căuta să sistematizeze în mod mai rațional și concursul dat de bă-

cile noastre dezvoltării culturale a poporului nostru.

Ordinea de zi a conferinței ce se va întruni în 20 c., este deci pe cât de bogată, pe atât de importantă, și nu ne îndoim, că reprezentanții institutelor noastre de credit îi vor consacra atențiunea ce o merită.

Cu deosebit interes așteaptă conclusele conferinței și oficialii noștri de bancă, cari în vederea întrunirii ei au ținut la 18 Septembrie a. c. o consfătuire în Cluș, în care au decis să apeleze la bunăvoința și concursul conferinței pentru asigurarea viitorului lor.

Fără a dori să preocupăm în orice direcțiune lucrările și conclusele conferinței, ne mărginim a bineventa întrunirea reprezentanților institutelor române de credit, și așteptăm cu toată încrederea rezultatul lucrării lor.

Distribuirea profitului net la băncile noastre în anul 1900.

În legătură cu expunerile noastre din Nr. 15 al acestei Reviste, referitoare la bilanțul general al băncilor române pe anul 1900, în comparațiune cu bilanțul anului 1899, venim acum a prezenta cetitorilor noștri o tabelă comparativă despre modul de distribuire a profitului net din partea băncilor noastre în anul 1900, față cu anul 1899.

Datele de mai jos, compuse pe baza rapoartelor intrate la redacțiunea noastră dela locurile cele mai competente, cuprind în total 76 de institute de bani, dintre cari la 6 bănci mai mici (Beregsana, Hunedoara, Jebeleana, Ligidiana, Nădlăcana, Parsimonia, și Plugarul), dela cari nici la repetite rugări nu am putut obține informațiunile cerute. am fost nevoiți a considera cifrele din anul

1899, lucru care însă nu alterează mult exactitatea datelor prezente.

Eată rezultatul cercetărilor noastre:

Profitul net al anului 1899 a fost de K 1.303,817·56, cel al anului de gestiune ultim de K 1.360,954·61, deci *crescere* de K 57.137·05 sau 4·38%; rentabilitatea capitalului social a fost de 14·13%.

Din profitul net al anului 1900 de K 1.360,954·61 s'au distribuit:

pentru dividendă și supradividendă	K	813,401·13
fondurilor de rezervă	"	261,690·14
pentru scopuri filantropice-culturale	"	61,477·18
tant. la conducători și funcționari	"	162,125—
fondurilor de pensiuine	"	36,682·93
pentru diverse	"	25,578·23
total	K	1.360,954·61

s'au dat așa dară:

pentru dividendă și supradividendă	59·77%
fondurilor de rezervă	19·23%
pentru scop. filantropice-culturale	4·51½%
tant. la conducători și funcționari	11·91%
fondurilor de pensiuine	2·69%
pentru diverse	1·88½%

Comparând cifrele de sus cu datele cuprinse sub aceiași titli în tabela noastră asupra distribuirii profitului curat în anul 1899, constatăm că din profitul curat al anului 1900 s'a dat pentru *dividendă și supradividendă* K 813,401·13 sau 59·77%, cu K 84,191·57 sau cu 3·84% *mai mult* decât în 1899. *Crescerea* aceasta a dividendelor — mai cu seamă dacă se va considera, că la profitul net se remarcă față de 1899 *numai* o *crescere* de K 57,137·05 sau de 4·38%, — denotă că la distribuirea profitului curat al anului de gestiune expirat, băncile noastre în totalitatea lor, ținând cont de natura societăților pe acțiuni, au avut în vedere, în prima linie, interesele acționarilor, dar în o măsură mai mare decât în trecut și aceasta pe contul dotațiunii fondurilor de rezervă și de pensiuine. Pe când în 1899 la un capital social de K 8.871,265·34 dividendă a făcut K 729,209·56 sau circa de 8·22%, pe atunci în 1900 la un capital social de K 9.631,566·68 dividendă se cifrează cu K 813,401·13 sau circa 8·44½%.

Este fără îndoială echitabil și just ca acționarii, cu ale căror capitaluri operează instituțiunile noastre financiare, să-și primească partea cuvenită din câștigul realizat, cu toate acestea trebuie ținut cont și de cre-

area de rezerve puternice, cari formează o condițiune primordială pentru consolidarea și prosperarea băncilor noastre în viitor.

Spre a preveni imputarea, că asemenea băncilor ungueresci și ovreesci din țeară, băncile noastre încă urmăresc o așa numită politică de dividendă, ar trebui enunțat și urmat principiul de a urca dividendă numai atunci, când măsura aceasta este pe deplin justificată prin o *crescere* mai însemnată a profitului curat, care permite totodată și dotarea corespunzătoare a fondurilor de rezervă și de pensiuine și a cotei destinate pentru scopuri filantropice-culturale.

Cumcă la distribuirea profitului net al anului 1900 multe din băncile noastre s'au arătat față de fondurile de rezervă și de pensiuine mai puțin munificente de cât în trecut, reiasă foarte evident din tabela de sus. În 1899 fondurile de rezervă au fost dotate cu K 271,364·24 sau 21·12% ale venitului curat, în anul 1900 *numai* cu K 261,690·14 sau cu 19·33% ale venitului curat; rezultă deci o *diferință* în *minus* de K 13,674·10 sau de 1·89%.

Cu toate acestea cu dotațiunea anului 1900 suma totală a fondurilor de rezervă dela toate băncile noastre atinge suma de K 3.516,191·86; proporțiunea dintre capitalul social vărsat și rezerve este de circa 37·83% față de 38% în 1899.

Suma maximală cu care s'a dotat fondurile de rezervă a fost de K 20,000 — („Albina“ Sibiiu), iar cea minimală de K 100 — („Buna“ Feleacul săsesc).

Dotațiunea fondurilor de pensiuine încă se presintă mai nefavorabil decât în 1899, căci spre scopul acesta s'au dat în 1900 numai K 36,682·99 sau 2·69% ale venitului curat, față de K 39,108·32 sau 2·99% din 1899, deci și aici o *reducere* de K 2425·39 sau 0·30%.

La suma de K 36,682·93 au contribuit dintre cele 30 de institute de bani, cari dispun de fonduri de pensiuine 27, față de 21 dintre 26 în 1899. Suma cea mai mare a contribuit-o „Albina“ cu K 15,142—, cea mai mică „Murășana“ cu K 90·76.

Totalul fondurilor de pensiuine se urcă cu dotațiunea anului 1900 la K 704,435·59, din care sumă K 336,538·70 formează fondul de pensiuine al „Albinei“; rămân deci pentru celelalte 29 institute K 367,886·89, pe când 46 institute de bani sunt lipsite până acum de asemenea fonduri.

Ne credem dispensați a insista la acest loc mai pe larg asupra necesității de a se

asigura, fie prin crearea de fonduri de pensii, fie în alt mod, viitorul funcționarilor noștri de bancă, căci chestiunea aceasta a fost, în timpul din urmă, destul de viu discutată în Revista aceasta și formează și de prezent obiectul de preocupare al cercurilor noastre conducătoare. Discuțiunile urmate în jurul acestei chestiuni ardente a organizației noastre financiare a avut drept rezultat conferința funcționarilor noștri de bancă, convocată pe 18 crt. la Cluj. Rezoluțiunile luate în aceasta conferință ne sunt până în prezent necunoscute și de dorit ar fi numai, ca pretenșiunile juste și executabile, ce se vor fi formulat cu ocaziunea aceasta, să aple o primire binevoitoare la factorii competenți.

Suma destinată din profitul curat al anului 1900 spre scopuri filantropice-culturale este aproape neschimbată față de 1899 și se prezintă tot numai cu K 61,477·18 (în 1899 K 61,474·30) sau 4.51½% ale profitului net, față de 4.72% în 1899, deci o neînsemnată *reducere* de K 0.20½%.

Trebue să admitem fără rezervă, ca și în anul trecut, că suma de K 61,477·18 destinată pentru scopuri filantropice-culturale nu prea stă în raport cu câștigurile mari realizate și cu dividendele asemenea destul de mari plătite de băncile noastre și că în direcțiunea această încă s'ar pute face mai mult în viitor.

Mai mult a dat spre scopul amintit „Albina“ K 13,000.— și mai puțin „Plugarul“ în Săcădate K 20.—; de notat mai este aici că 6 dintre cele 76 de institute, cari formează obiectul acestor cercetări, n'au votat sub acest titlu nici o sumă.

Tantiemele membrilor din direcțiune și din comitetul de supraveghiere, precum și ale funcționarilor se cifrează cu K 162,125.— față de K 154,264·44 în 1899, deci arată o *creștere* de K 7860·56. Ele reprezintă în 1900 circa 11·91% ale profitului net, față de 11·83% în 1899 (+ 0·08%), și creșterea lor este justificată mare parte și prin înmulțirea personalului băncilor noastre, reclamată de dezvoltarea continuă a afacerilor.

Încheiăm expunerile noastre în speranța că constatările făcute de noi în interesul bunei reputațiunii a institutelor noastre de bani, vor fi primite de conducătorii acestora cu aceiaș bunăvoință, cu care au fost făcute din partea noastră.

C. Popp.

La „Cualificațiunea funcționarilor de bancă“.

Chestiunea cualificațiunii funcționarilor de bancă este fără îndoială o problemă de mare însemnătate pentru existența băncilor noastre. Despre aceasta mărturisesc seria de articoli „Problemele reformei băncilor“, apăruti în această revistă, cari cuprind un capitol dedicat anume acestei chestiuni, — cât și articolul domnului Dr. A. Olteanu, publicat în Nr. 27 al „R. E.“ din a. c., — care tractează despre directorii, respective persoanele conducătoare, și credem a nu greși că, pusă odată la ordinea zilei, această chestiune va fi apretiată și aprofundată de cercurile competente cu obiectivitatea și serioșitatea recerută.

Fiindcă la noi, Români, precum ne dovedesc și articolul dlui Dr. Olteanu, există păreri divergente de acelea, cari domnesc în lumea mare financiară din toate statele culte, cu privire la pregătirea funcționarilor de bancă, — cunoscut fiind gradul de dezvoltare la care au ajuns Americanii pe acest teren, — voi reproduc în resumat un discurs recent, tocmai binevenit, care a fost rostit asupra temei „Crescerea pentru cariera de bancher“ de D. George Hague, directorul băncii „Merchants Bank“, rostit la adunarea anuală a „Reuniunii bancherilor americani“ ținută în Canada.

Oricine cunoasce obiectul de care e vorba, ște domnul director Hague, va trebui să recunoască, că negoțul de bancă se poate număra cu tot dreptul între așa dișele „learned professions“ și că pentru purtarea lui cu succes se recere o bună dosă de însușiri intelectuale. O activitate mănoasă în negoțul de bancă pretinde nu numai cunoascerea perfectă a diferitelor mijloace tehnice ale afacerilor de bancă, ci și o pricipere nu neînsemnată a naturei omenesci, cunoștința legilor patriei, referitoare la bransa de sub întrebare și o familiarisare perfectă cu negoțul și industria acelui cerc, în care bancherul operează și în genere cu comerțul și industria țerii întregi. Pe lângă toate acestea bancherul trebue să știe bine în ce chip poate cineva câștiga și cum poate suferi perderi.

Conducerea unei bănci mari pretinde tot atâta bogăție intelectuală ca d. e. compunerea unor tratate din economia națională, al căror autor este considerat de literatura universală între corifei. Un scriitor poate răspândi teorii false, fără a i-se întempla altceva, decât ca un altul să-l desavueze, pre când bancherul îndeplinesce afacerile sale fiind continuu expus a suferi o perdere materială. În privința aceasta s'ar fi exprimat un bancher cătră un jurnalist, că dacă toate greșelile comise de autori și toate recenziunile nedrepte ale criticilor ar fi fost pedepsite cu amendă în bani, precum se întemplă la bancheri, de mult s'ar fi adunat o sumă așa de mare, încât ar ajunge pentru plata întregii datorii de stat. Până în prezent statul n'a recunoscut negoțul de bancă ca „profession“, prin urmare nici nu s'a îngrijit de creșterea corespondențoare a acelorora, cari se ocupă cu afacerile de bancă, deși din cauza modului cum s'a purtat un negoț de bancă s'au născut greșeli, cari au produs mai multă nefericire și miserie, cari au ruinat mai mult sănătatea a nenumărate persoane și au dus la moarte prematură bărbați și femei, decât au produs vre-odată greșeli comise de avocați și medici.

Statul stabilește numai condițiunile în cari se pot înființa în genere bănci, el regulează drepturile și datorințele acționarilor, dreptul de a emite bilete și alte multe lucruri. Dar nici odată n'a încercat sta-

tul să pretindă testimonii de calificare de la directori. Introducerea unui sistem pentru perfecționarea personalului de bancă — precum există în alte branșe ar fi de mare folos, căci atunci s'ar afla un număr de tineri calificați pentru funcțiuni corespunzătoare. Ce e drept statul nu e chemat să ia asupra-și această afacere, dar s'ar pute interesa de ea d. e. o reuniune a bancherilor. Așa reuniunea noastră (din Canada) a publicat premii pentru lucrări bune despre operațiunile de bancă, făcute de funcționari de bancă și tot așa au urmat Anglia și Scoția.

Scopul disertațiunii mele este, a arăta în liniamente generale, în ce constă educațiunea practică a bancherului, începând de la postul de simplu funcționar până la aceea poziție, în care respectivul este chemat să dirigeze afacerile împreună cu negoțul și industria țării sale sau cel puțin ale unui cerc mai îngust, sau de unde ar să ia parte la introducerea sau reformarea valutei, și uneori poate fi chemat să conducă finanțele statului.

După acestea premise ajungem la subiectul disertațiunii: la creșterea bancherului. Înainte de a intra un tiner într'o afacere de bancă, trebuie să aibă o pregătire temeinică din școală, mai cu seamă din aritmetică și matematică, cu atât mai frumoase progrese va face în cariera sa. La început aspirantul indeplinește numai lucrări mecanice. Învață să numere exact banii, să facă estrase corecte, are să se străduiască după aflarea de simplificări în calculare; să pună în praxă prin afacerile de incasso și devise cunoștințele geografice câștigate în școală, apoi să distingă schimbările care corespund recerincilor legale etc. Dacă arată progrese va fi trecut de la lucrările curat mecanice la acelea, cari recer tot mai mult încordarea intelectului, dar încă tot are să știe, că precum concipistul unui avocat nu e avocat, asistentul unui profesor încă nu e profesor, de asemenea și funcționarul de bancă, ori cât de sus ar fi poziția sa, este încă departe de a fi bancher.

Cine vrea să ajungă bancher perfect, trebuie să fi ocupat mai înainte cele mai diferite posturi de funcționar. Cu progresul funcționarului, se vor dezvolta tot mai mult dexteritatea, atențiunea și esactitatea și după experiențe neplăcute — fără de cari nu se poate — îi se vor preface în obicei, și vor forma baza însușirilor neapărat de lipsă la transacțiuni importante ca: acordarea de credite, discountarea de cambii, contabilitate etc. Prin studiul legilor referitoare la branșa sa (precum legea cambială, legea comercială, despre obligațiuni și scrisuri fonciare, cecuri etc.) își va dezvolta funcționarul treptat aptitudinile sale. Desteritatea sa trebuie să fie așa de temeinică, ca să poată spune dintr'o privire dacă e corect sau fals un document, și să fie în stare de a constata repede dacă o subscriere este autentică sau falsă.

La creșterea funcționarului nu trebuie trecute cu vederea anumite însușiri morale, anume supunere, politeță, pacientă — aceasta de multe ori pusă la grele probe —, lucrare serioasă și împlinirea conștiințioasă a obligămintelor sale.

Dacă un tiner la rezolvirea unei lucrări lui concredute vrea să știe și motivul, pentru-ce trebuie făcută, scopul pentru care servește, dacă la anumite usanțe propune îmbunătățiri, și comunică toate observările sale celor chemați, acel tiner nu trebuie bruscat sau speriat — cum se întâmplă adese-ori, ci mai mult incuragiat și dovedit, că i se dă atențiune. Nimenea să nu fie prea mândru a scoate învățături

din propunerile folositoare ale subalternului său și a le considera pe acela.

Pe lângă toate acestea este foarte avantajos pentru funcționarul de bancă studiul despre teoria băncilor, sistemele de bănci ale diferitelor țări culte, diversele valute, valoarea și defectele lor și mai ales economia națională. Anumite bănci dau o așa de mare importanță acestor cunoștințe, că nu avansează pe nici un funcționar într'un post mai superior, decât după-ce a depus un examen special de calificare. Așa numitul „Institute of London Bankers“ distribue candidaților, cari au reușit la examene nu numai premii, ci și diplome, cari sunt foarte mult prețuite de cercurile financiare și sunt normative la ocuparea multor posturi.

Un funcționar de bancă, care a studiat tot materialul descris până aci, care nu se află nici într'o carte, e pregătit pentru agendele împreună cu cea mai mare responsabilitate ale unui funcționar superior.

Dar nici acum să nu creadă, că a isprăvit cu studiul, pentru că încă în multe privințe acum i se dă ocaziune să facă experiențe. Drept că în cariera de bancă, va da preste multe stânci și prăpăstii, dar sute de călători le-au trecut cu succes.

În decursul dezvoltării sale practice, poate observa funcționarul de bancă, că datoritiile conducătorului culminează în trei puncte principale și anume: în activitatea administrativă, în fixarea și administrarea rezervelor, în manipularea afacerilor de împrumut și discount. Acolo unde o bancă primesce depozite dela public sau emite bilete — ori alte-surogate de bani — trebuie totdeauna să se știe orienta, o cât de mare parte din depozite se poate plasa productiv pe lângă siguranța corespunzătoare.

Bancherul trebuie să prevadă în ce perioade are loc de comun o încordare sau o facilitare a pieței financiare, instinctiv se presintă încâtva conjuncturile viitorului și să tragă astfel de conclusioni, ca pe de-o parte să observe precauțiunea necesară, iar pe de altă parte să favorizeze interesele sale îndreptate spre câștig. Cu privire la acordarea de credite se recer cunoștințe profunde de oameni și o orientare exactă mai ales în referințele din piață. O deosebită rutină e necesară la judecarea dreaptă a documentelor, bilanțurilor, informațiilor, în descoperirea necorecțiilor și seducerilor. Un bancher trebuie să observe continuu dacă s'a ameliorat sau s'a devalvat situația clientelei, dacă e pericol a se ruina unul sau altul dintre clienți și ce este de făcut pentru salvarea intereselor sale. El are să se ferească de speculațiuni și de pofta de a se îmbogăți repede; din contră să propage idei sănătoase, să nu se mulțamească cu cultivarea proprie, ci să caute a influența în direcțiunea aceasta și asupra clientelei și societății în mod instructiv și educativ.

Creдем de prisos orice comentariu, fiind după părerea noastră vederile dlui director G. Hague destul de clare.

—n.

Importanța valutei noue.

Comentariu la legea nouă monetară și de relațiune.

⊙ Transformarea valutei se îndeplinește astfel, că unitatea valutară de pân'aci, adică fiorinul de valută austriacă, se înlocuiește prin coroana constătoare din o sută de părți.

De sine înțeles, valuta cea nouă se va introduce numai atunci definitiv, când moneta din nou bătută va

fi de ajuns, pentru retragerea valutei vechi. Prin urmare câtă-va vreme (până la 1903) se va mai calcula alternativ în fiorini și coroane, un fiorin se va primi în preț de două coroane.

Principala monetă a valutei nouă este piesa de 20 coroane în aur, precum și piesa de 10 cor. aur, cu un conținut de aur fin de $\frac{900}{1000}$ părți. Valoarea internă (efectivă) a acestor monete, se poate vedea din următorul calcul:

Dintr'un kgr. aur fin se vor monetisa:

164 piese de câte 20 coroane
respect. 328 " " " 10 "

prin urmare o piesă de 20 cor. va conține 6.775068 grame, iar cea de 10 cor. 3.04878 aur fin și astfel:

piesa de 20 cor. va cântări . 6.775068 grame
și cea de 10 " " " . 3.3875338 "

Primindu-se un kgr. aur în 1640 fl., așa valoarea unei piese de 20 cor. va fi de:

$$\frac{1640 \times 6.09756}{1000} = 10 \text{ fiorini,}$$

iar piesa de 10 cor. va valora:

$$\frac{1640 \times 3.04878}{1000} = 5 \text{ fiorini.}$$

Prin urmare proporțiunea dintre coroană și fiorinul v. a. va fi 1:2. Prețul unui kgr. monetă de aur s'a staverit cu 1640 fl. v. a. pe următoarele baze:

În Franța dintr'un kgr. aur fin se bat 3444 $\frac{1}{2}$ franci, ceace este egal cu 172 $\frac{2}{3}$ piese de câte 20 franci (Napoleond'ori).

Dacă vom lua de basă cursul Napoleond'orului dela 1892 (care aproape corespunde cursului de astăzi) cu 9.52 $\frac{1}{4}$ fiorini, vom afla că

$$172\frac{2}{3} \times 9.52\frac{1}{4} = \text{fl. } 1639.99,$$

prin urmare numai cu 1 crucer diferință față de relațiunea fixată pentru valoarea unui kgr. aur în valută austriacă.

Tot același rezultat îl vom obține, dacă vom fixa așa numitul agiu al aurului.

Prelângă cursul de 9.52 $\frac{1}{4}$ va avea Napoleond'orul (piesa de 8 fl.), care conține valoarea de fl. 8.10 exprimată în valuta austriacă, un agiu de fl. 1.42 $\frac{1}{4}$ care exprimat în procente este egal cu 17.56 $\frac{1}{6}$ ‰.

Conform legii din 9 Martie 1870 se monetizează piesele de 8 fl. aur după relațiunea de 1:15 $\frac{1}{2}$, cu alte cuvinte, la stabilirea puterii de cumpărare a unui kgr. de aur s'a luat de basă 15 $\frac{1}{2}$ kgr. de argint à fl. 90 și pe baza aceasta s'a calculat valoarea unei piese de 8 fl. aur.

Prin urmare valoarea unui kgr. de aur pe baza relațiunii de 1:15 $\frac{1}{2}$ este:

$$90 \times 15\frac{1}{2} = \text{fl. } 1395.-.$$

(2 punți à 45)

adăogând la aceasta agiul

amintit de 17.56 $\frac{1}{6}$ ‰:

$$10\text{‰} = 139.50$$

$$5\text{‰} = 69.75$$

$$2\frac{1}{2}\text{‰} = 34.88$$

$$0.06\text{‰} = -83$$

$$1\text{‰} = 0.08 \text{ „ } \underline{245.04}$$

$$\text{fl. } \underline{1640.04}$$

Diferința mică de 4 cruceri nu o vom lua în considerare.

Din acestea reiasă (dacă vom vorbi, după cum se și întâmplă în genere, despre un *agio* al aurului și nu despre *cursul* aurului) că agiul de tranzițiune la valuta nouă s'a stabilit cu 17.56 $\frac{1}{6}$ ‰.

Pe timpul când valuta cea nouă era numai proiectată, se susținea, că fiorinul de până aci în v. a., se va transforma într'un fiorin de aur, respective în coroană dublă, și astfel se va decreta că: 1 fl. va avea valoarea de 84 cruceri de aur. Sub cruceri de aur se înțelegea de sigur a $\frac{1}{100}$ parte a acelu fiorin, care apare ca măsură de valoare la piesa de aur de 8 fl. nominal.

O piesă de aur de 8 fl. însă, calculând conținutul de aur pe baza de 15 $\frac{1}{2}$ în argint, va fi exact de fl. 8.10 aur, prin ce s'ar fi născut o divergență între fiorinul de aur, așa că nu mai corespundea fiorinului nostru de valută austriacă. Prin urmare cuvântul reu folosit de agio de aur, se referă numai la a opta parte a unei piese de 8 fl. aur, fiindcă dintr'un kgr. aur fin se bat 172 $\frac{2}{3}$ piese à 8 fl. (în legea monetară se dice: 1377 $\frac{7}{9}$ fiorini dintr'un kgr.); prin urmare a opta parte va conține:

$$172\frac{2}{3} \text{ sau } \frac{1550}{9} \times 8 = 1000 : 1377\frac{7}{9} = 0.7258 \text{ gr. aur.}$$

O coroană de val. austro-ung. aur conține 0.304878 grame, astfel deci relațiunea dintre un fiorin — franc aur și între valuta nouă este următoarea:

1 fiorin aur (a 8 parte din piesa de 8 fl. aur = 2.3806 K
1 piesă de 8 fl. . . . . = 19.04 K.

Se mai dicea încă prin ziare, (înainte de desbaterea proiectului de valută nouă), că monarchia noastră va face tranzițiunea la valuta nouă pe baza cursului London 119.45. Vom încerca deci de a face calculul de tranzițiune pe baza acestui curs, ceiace ar însemna, că coroana cea nouă de aur ar avea tocmai atâta conținut de aur fin ca de două-ori 119.45 (adecă 238.90) coroane conținutul de aur a 10 punți sterling.

Să vedem acum cum se va prezenta calculul:

Din 40 Troy-punți (pond englezesc pentru măsurarea aurului și giuvaerelor = 373.242 grame) aur cu aliagiu se bat 1869 Punți sterling, cu fineța de 916 $\frac{2}{3}$ („Standard“); prin urmare un Punt Sterling conține 7.3223 aur fin.

X grame aur fin	1 Punt Sterling
1869	40 Punți Troy metal cu aliagiu
1000	916 $\frac{2}{3}$ Punți metal fin
1	372.242 grame

Prin urmare 10 punți Sterling vor conține 73.223 grame aur.

Tot atâta conținut fin ar trebui să aibă și 238.90 coroane, adecă:

$$73.223 : 238.9 = 3.065$$

De oare-ce însă în lege se spune apriat, că 328 piese de câte 10 coroane = 1 kgr. aur fin, (prin urmare coroana cântăresce 3.04878 grame) pentru aflarea cursului din London va trebui să facem calculul invers celui de sus adecă:

$$3.04878 \times \text{cursul} = 73.223$$

$73.223 : 3.04878 = 240.17$; prin urmare tranzițiunea ar fi trebuit să se facă cu cursul de 120.085. Acest curs se numește *paritatea relațiunii* sau *pari de relațiune*.

Paritatea a 100 Marce va fi următoarea: Conform legii monetare germane, se bat dintr'un punct aur fin 1395 Marce, prin urmare dintr'un kgr. 2790. De oare-ce însă din pondul monetar fundamental amintit se bat și 3280 Marce; astfel 100 Marce al pari vor fi egale cu 117.576 coroane, sau cu 58.788 coroane duple (fiorini aur).

Toate biletele de stat de până aci se vor retrage succesive din circulațiune înlocuindu-se cu coroane de aur; fiind îndreptățit statul de a pune în circulațiune și piese de coroane argint cu finetă de $\frac{835}{1000}$ după relațiunea aurului față de argint, adică 1:13.69; prin urmare prețul lor fiind inferior, vor forma o categorie de moneta de schimb. Dintr'un Klgr. de argint monetar se monetizează 200 coroane.

JURISDICȚIUNE.

Decisiuni curiale.

Semnătura emitentului (trasantului). Suferă de defect formal sau nu o cambie, pe care semnătura emitentului (trasantului) urmează sub text, după declarațiunea de acceptare și semnătura acceptantului? Conform decisiunii curiale Nr. 312 ex 1886 *da*. căci o cambie, pe care semnătura emitentului se află sub semnătura trasantului nu este cambie și nu poate forma obiectul unei proceduri cambiale.

Punctul acesta de vedere însă a fost schimbat deja prin decisiunea Curiei reg. Nr. 317 ex 1887, care enunță, că semnătura emitentului trebuie să fie sub textul cambiei, dar nu este de lipsă să se afle deasupra subscrierei acceptantului; iar conform decisiunii curiale 634 ex 1893 este de ajuns dacă semnătura din cestiune este făcută în șirul ultim al textului cambiei. Legea cambială mai departe nu pretinde în privința aceasta alta, decât ca emitentul să subscrie cambia emisă, fără însă a indica anume la ce distanță are să se facă aceasta sub text; iar după ce în sensul legii cambiale declarațiunea și semnătura acceptantului este admisă ori și unde în fața cambiei, natural că acceptantul își poate scrie numele și în spațiul gol dintre șirul ultim al textului și semnătura emitentului, va să dică chiar și deasupra subscrierei acestuia din urmă.

Să vedem dacă subscrierea cambiei în forma arătată este admissibilă sau nu? Ce este cambia străină? Un mandat de plată asupra acceptantului, provădit cu semnătura emitentului. Despre acest mandat de plată acceptantul, sau mai bine zis trasantul va afla numai, când cambia i se va prezenta spre plată sau spre acceptare. Pentru validitatea cambiei semnătura acceptantului *nici nu este necesară*, deci nici nu se poate privi, nici când, ca *primă semnătură* pe cambie, ci cel mult ca semnătura a doua. Prima semnătură este a emitentului (trasantului), și dacă aceasta este așezată, amăsurat usului, sub text, atunci prin faptul că acceptantul își pune declarațiunea și subscrierea deasupra, validitatea ei nu suferă.

În viața practică, unde acceptantul este debitorul, iar trasantul și girantul sunt chezașii, cambiile se subscriu, de regulă, mai întâiu din partea acceptantului și numai după aceea din partea caventilor. Ca primă semnătură trebuie să considerăm însă și la cambiile acestea, aceea a trasantului. Prin urmare cambia își poate pierde validitatea din cauza semnăturii trasantului numai în cazul acela, când subscrierea nu s'a făcut sub text, căci în cazul acesta ea nu poate fi considerată ca provenită dela trasant și cambiei îi lipsese o recerință esențială.

Resultă deci din cele premerse că *semnătura trasantului nu trebuie să fie negreșit deasupra subscrierei acceptantului, căci cambia nici atunci nu suferă de defect formal, când semnătura trasantului (emitentului) urmează sub text după declarațiunea de acceptare și subscrierea acceptantului.*

✧

REVISTA FINANCIARĂ.

Situațiunea.

Sibiu, 18 Septembrie 1901.

☉ Cursul Sterlingului în New-York arată o tendință de reducere. Cu toate acestea transporturi mai mici de aur și-au luat drumul peste ocean, ba se vorbea chiar de o jumătate milion Punți expediți din Australia direct spre San Francisco. Nu s'a făcut însă pân' acum o mișcare de metal nobil în măsura din anul expirat, și cauza se atribuie banilor ieftini din New-York, precum și împrejurării, că cea mai mare parte a cambiilor agricole se află încă în mâinile exportorilor americani, spre egalarea cambiilor financiare ale New-Yorkului, escomtate în Anglia, și cari își au acum termenele de plată. Piața din New-York a fost înainte cu o săptămână nervoasă de teama unei lipse de bani, dar acum s'a mai liniștit în urma măsurilor luate de Clearinghouse. Chiar și secretarul de Stat Gage a stat într'ajutor, declarându-se gata a cumpăra Bond-uri și a ordonat depunerea de bani de ai Statului la dispozițiunea băncilor.

În London se urmărește încă cu atențiune situațiunea tirgului monetar din New-York, cu toate acestea însă predomină cea mai mare linisce, în urma situațiunii favorabile a Băncii de Anglia ale cărei reserve în suma de 27.237.000 Punți Sterling este de tot respectabilă și neobicinuită la periodul acesta. În urma cursului în scădere a Sterlingului este exchisă, ce-i drept, reducerea toului oficial la $2\frac{1}{2}$ procente după cum se sperase, dar pentru aceia se speră că dobânda de 3% va rămâne staționară mai multă vreme într'u cât nu se vor ivi lucruri neprevădute.

În Paris situațiunea tirgului monetar este facilă, cu toate că abundența s'a mai redus în timpul din urmă. Banca Franciei, în urma efluxului mare de bani, a stabilit o mică premie, fiind de credința, că Franția, în urma recoltei nesuficiente, va fi mai mult avisată la importul din America și că astfel va trebui să dea o parte din aurul rezervat.

În Germania a făcut buna impresiune ultimul conspect al Băncii, dovedind o slăbire a încordării la institutul central, cu toate acestea însă se ia de probabilă o urcare a scontului Băncii și anume cu o jumătate de procent, din considerațiunea săptămânii ultime a lui Septembrie, când de regulă încordarea tirgului monetar se accentuează mai tare. Contrastul cel mare dintre discontul privat și cel oficial sustă încă, — un semn că situațiunea relațiunilor de credit este încă tot suferindă.

La Banca Austro-Ung. rezervele iar sunt în creștere. În Budapesta cambiile de frunte se primesc cu $4\frac{1}{2}$ — $4\frac{3}{4}$ procente, iar cele bune comerciale cu 5 — $5\frac{1}{2}$ %. În Viena, băncile private încă și-au urcat scontul, cu toate că din situațiunea tirgului de devise și cu deosebire a celor în franci, se poate deduce, că din streinătate (cu deosebire din Paris) incurg sume mari de bani.

La bursa din Viena, valorile montane au suferit o mare deroută, care s'a mai înăsprit încă în urma morții lui Max Kinley. Celelalte efecte au rămas în tendința fără de viață de până aci. Nici chiar înțelnirea monarhilor din Danzig și subscrierea protocolului de pace cu China n'au fost în stare să le trezească din letargie. Numai fondurile s'au menținut

amăsurat situației prezente, cu toate că situația monetară s'a mai înăsprițit astfel că scontul privat a ajuns la nivelul celui oficial al Băncii Austro-Ungare. O urcare a etalonului oficial nu este de temut, nici chiar în cazul că Banca germană l'ar urca la 4%.

SOCIETĂȚI FINANCIARE ȘI COMERCIALE.

„Sălăgiana“ institut de credit și economii, societate pe acțiuni în Jibou a înscris în registrul firmelor comerciale pe membrul direcției Ioan Pap.

„Unirea“ institut de credit și de economii, societate pe acțiuni în Vad a convocat pe 25 Septembrie a. c. n. o adunare generală extraordinară. Unicul obiect pus la ordinea zilei este: distribuirea profitului curat realizat în anul de gestiune 1900, în privința căruia adunarea generală ordinară, care a fost convocată la timpul său pe 24 Martie a. c., cum se vede, n'a adus hotărâri.

„Venețiana“ institut de credit și de economii, societate pe acțiuni în Veneția inf. (com. Făgăraș). Sub firma aceasta s'a fondat la 4 Iunie a. c. o nouă bancă românească cu capital social de K 20,000— în 200 acțiuni à K 100— Direcțiunea este compusă astfel: George Comanici president, George Halmágyi, Ioan Stoica, Mateiu Mateiu, Ioachim Socea, Rusulin Mijea și Nicolae Cornea.

DIN REUNIUNI.

Reuniunea română de agricultură din cottul Sibiiu. În ședința sa dela 6 Sept. n. a. c., între alte deciziuni, comitetul acestei reuniuni a stabilit programul expoziției de vite de prăsilă, ce va aranja la 27 Octombrie n. a. c. în comuna Ilimbav. S'au făcut dispoziții pentru tipărirea în broșură a tractatului „Povește pentru apărarea împotriva gârgărițelor, cari sfredelesc mugurii“, cum și a unui extras, pentru trebuințele poporului, din folositoarea publicațiune „Pa-serile“ de Otto Herman.

„Astra“ în interesul portului național. În adunarea cerc. a desp. „Panciova“ ținută în Satulnou la 28 Aug. st. n. s'a cetit o conferență sub titlul „Instrămarea portului nostru național“ lucrată de domnii: Iancu Cerbu și Alex. Țințariu. Conferența, cetită de dl Țințariu, a făcut bună impresiune asupra ascultătorilor.

Trageri la sorti.

Losuri „Anton Palffy.“

(Tragerea 56 din 16 Sept. 1901 în Viena).

Câștiguri principale:

Nr.	K	Nr.	K	Nr.	K	Nr.	K
4755	84000	43977	420	55305	420	79012	420
2425	420	44045	420	60272	840	81232	420
8389	420	45713	420	64110	420	86460	420
17118	840	55096	8400	67478	420	88374	4200
24549	420	55181	420	71994	420	89609	420

Alte 3980 losuri au făcut câștiguri mai mici.

Oblig. cu premii ale Inst. austr. de credit fonctar (3%).

(Losuri „Bodencredit“ emis. II din 1889).

Tragerea 61 din 5 Sept. 1901 în Viena.

A. La tragerea de amortisare au eșit la sorti următoarele 8 serii: 1026 2516 3307 3997 4654 4734 7525 7561.

Cele 400 losuri din aceste 8 serii se rambursează ab 1 Febr. 1902 cu câte K 200— (scutite de dare). Proprietarul primesce un bon, care participă la următoarele trageri de câștiguri:

B. La tragerea de câștiguri au eșit la sorti:

Seria Nr.	K	Seria Nr.	K	Seria Nr.	K	Seria Nr.	K
402	17 400	1753	9 2000	5069	30 400	6814	44 400
799	47 4000	2594	26 400	6087	22 400	7571	45 400
882	21 400	3641	7 400	6785	44 400	7779	7 100000
1014	8 2000	5050	17 400.				

Rambursarea ab 1 Febr. 1902 (minus 20%).

Losuri sârbesci de 10 franci (tâbac) din 1888.

Tragerea 39 din 14 Sept. 1901.

Seria Nr.	Frei	Seria Nr.	Frei	Seria Nr.	Frei	Seria Nr.	Frei
325	44 100	3071	21 50	5260	99 50	6754	32 50
788	36 50	3196	85 50	5441	43 50	7362	35 50
965	10 50	3649	52 100	5472	18 100	7531	30 50
1229	94 50	3698	79 100	5671	74 50	7942	74 100
1252	100 50	4001	46 100	5844	27 100	7967	31 50
1656	11 50	4013	26 50	6039	44 100	7980	85 50
2428	36 50	4668	65 100	6426	67 500	8594	23 100
2644	82 75000	5010	98 500	6459	81 2000	9589	66 50
2851	67 50	5060	46 50.				

Rambursarea ab 14 Oct. 1901.

La tragerea de amortisare a losurilor sârbesci de 10 franci (tâbac) au eșit următoarele 15 serii: 339 1265 1612 3313 3327 3724 5280 5504 5883 6743 7783 8020 8718 8856 9622.

Calendarul săptămânei.

(22—28 Septembrie st. nou).

Zile	Cal. Greg.	Cal. Iulian
Dum.	22 Mauriciu	9 † PP. Ioach. și Ana
Luni	23 Tecla	10 Mucenița Minodora
Martî	24 Gerhard	11 Cuc. Teodora
Merc.	25 Cleofas	12 Muc. Antonom
Joi	26 Ciprian	13 Muc. Corneliu Sut.
Vineri	27 Cos. și Dam.	14 (†) Înălțar. S Cruci
Sâmb.	28 Vențesl. reg.	15 S. Mc. Nichita Rom.

Terminele ultime pentru admin. dărilor și competențelor erariale.

Septembrie 30: 10% dare dela interesele de depozite solvite în cuartatul III 1901 (art. de lege VII din 1883, § 3).

Trageri la sorti.

Septembrie 30: Losuri Braunschweig, (trag. de premii).

Scadența cupoanelor.

Septembrie 30: Prior. navig. dunăr. 6% fl. 3—.

Tîrgurile (Bâlciorile).

(10—17 Septembrie st. v.)

Septembrie 10. Abrud.¹ Idvor. Tinea. 11. Șimleul Silvaniei.¹ 12. Veneția de jos.² Hida (până în 13-lea). Lăpușul ung. (până în 13-lea). Silvașul de sus¹ (până în 13-lea). 13. Brețcu.¹ Eted (până în 16-lea). Mediaș. Timișoara (până în 17-lea, în 13-lea târg de vite cornute, 13—14 târg de rămători și oi, 14—15 târg de cai, și toate 5 zile târg de mărfuri). Zám. 14. Monor.³ Periamoș. Sic. 15. Reteag.³ 16. Bachnea.³ Bichiș. Ciuc-Sereda.³ Gyrok. Supurul de jos. 17. Alba-Iulia.³ Almakerék. Cincu mare.³ Codlea.¹ Rușii-munți.

⁰ = în aceeași zi și târg de vite, ¹ = 1 zi, înainte târg de vite, ² = 2 zile înainte târg de vite, etc.

Bursa de efecte din Viena și Budapesta.

Cursul din 16 Septembrie 1901.

%	V A L O R I	Viena vinde	Bpesta vinde
	Datoria publică comună.	v cor.	p. 100 K
5	Renta unit. Bancnote, Mai, Nov., 16% ⁰ dare	98-65	98-65
5	" " arg. Ian., Iulie. 16% ⁰ "	98-50	98-20
5	Losuri d. a. 1854 à fl. 200— v. c. 20% ⁰ "	193-50	193-50
5	" " " 1860 à fl. 500— " 20% ⁰ "	140-60	141-50
5	" " " 1860 à fl. 100— " 20% ⁰ "	171-60	172-50
—	" " " 1864 à fl. 100— " 20% ⁰ "	212—	213—
	Datoria publică austriacă.		
4	Renta austr. aur., scut. de dare	119—	119-40
—	" " Cor.	95-70	95-60
3 ¹ / ₂	" " de invest.	84-85	—
	Datoria publică ungară.		
4	Renta ung. aur. . . . . scut. de dare	118-75	119-10
4	" " Cor.	92-70	92-55
4 ¹ / ₂	Impr. C. ferate d. a. 1889, aur, " " "	122-10	121-75
4 ¹ / ₂	" " " " 1889, arg. " " "	101-40	101-40
4 ¹ / ₂	" " " " 1876, aur.	120-25	120—
—	" " " " ung. cu premii à 100 fl.	177-25	178—
4	" " p. regul. Tisei . . . . . sc. de dare	146-40	147-50
4 ¹ / ₂	Oblig. ung. de regalii . . . . . " " "	100-60	100-50
3	Impr. p. regul. Porții de fier	84-75	—
4	Oblig. rurale croato-slavone	94-30	94-50
4	" " ungară	93-15	93-25
	Alte datorii publice.		
5	Los. p. regulara Dunării, à 100 fl.	259—	—
5	Obl. Soc. Temeș-Bega	93—	93—
—	Imp. cu prem. al orașului Viena	396—	398—
3	Oblig. " " sârbesci à 100 fr.	81-50	81-50
—	Oblig. cu premii a C. fer. turc. à 400 fr.	95-50	—
—	Impr. bulgar 1889	92-50	95—
	Scrisuri fonciare și a. a.		
4	Inst. de Cred. fonc. austr.	95-25	—
3	" " " " cu premii, 1880	255-50	128-50
4	Banca austro-ungară	100—	100—
4	" " " "	100—	100—
4 ¹ / ₂	Banca comerc. ung. Pesta	98-25	98-25
4 ¹ / ₂	Obl. com. ung., Pesta, amort.	103—	103—
4	" " " " 50 ani	94—	94—
4 ¹ / ₂	" " " " Casei de păstr., cap., Pesta	98-50	99-25
4 ¹ / ₂	Inst. de credit fonciar ungar	100-80	100-80
4	" " " "	91-75	92-50
5	Banca "hipotecară" ungară "	98-50	98-50
4 ¹ / ₂	" " " "	98-50	98-50
4	" " " " cu premii	246—	124—
4 ⁰ / ₁₀	Casa de păstrare regnic. Pesta, 50 ani	91-75	93—
5	Albina, Sibiiu	—	100-50
4 ¹ / ₂	Cassa de păstrare Sibiiu, em. IV.	99-25	99-25
4 ¹ / ₂	Inst. de credit fonciar Sibiiu, em. IV.	99-25	99-25
	Losuri.		
	Basilica, à fl. 5—	16-80	16-75
	Credit, à fl. 100—	400-50	398—
	Clary, à fl. 40— v. c.	159—	—
	Soc. p. Navig. Dunăreană, à 100 fl. v. c.	540—	—
	Buda, à fl. 40—	175—	173—
	Pálffy, à fl. 40—	—	170—
	Crucea roșie austriacă, a fl. 10—	48-75	50-50
	" " ungară, à fl. 5—	25—	25—
	Rudolf, à fl. 10—	62—	—
	Salm. à fl. 40— v. c.	244—	—
	Salzburg, à fl. 20—	82—	—
	St. Genois à fl. 40— v. c.	280—	—
	Triest, à fl. 100— v. c.	175—	—
	" " " " à fl. 50—	396—	—
	" " " " „Jó sziv”, à fl. 4—	—	9-50
	Valute.		
	Galbini austr. sau ung.	11-38	11-40
	" " c. reg.	11-36	11-35
	Napoleond'or (20 frci sau 8 fl. v. a.)	19-04	19-06
	20 Marce germ. aur	23-48	23-50
	5 ruble ruseci	—	—
	Bilete germ. 100 M.	117-30	117-32
	" " franc. 100 Fr.	95—	95-10
	Ruble, bilete, 100	254-25	254—
	Lei românesci, 100	—	—

Bursa de mărfuri din Budapesta.

Cursul din 16 Septembrie 1901.

Grâu de Bănat	prima per 50 kg. vinde	7-80
" " Tisa	" " " " " "	8-15
" " Pesta	" " " " " "	8-05
" " Alba-reg.	" " " " " "	8-15
" " Bacica	" " " " " "	7-85
Secară	" " " 100 " "	6-75
Orz	" " " " " "	6-10
Ovės	" " " " " "	6-80
Porumb	" " " " " "	5-30
Rapiță	" " " " " "	—
Untură de pore B-Pesta	" " " " " "	53—
Slănină (clisă)	" " " " " "	46—

Bursa de București.

Cursul din 16 Septembrie 1901.

Renta amort. 1881 de 5% ⁰	vinde Lei	91-75
" " internă 4% ⁰	" "	77-75
" " externă 4% ⁰	" "	78-50
" " 1898 4% ⁰	" "	79-25
Fonciare rurale 5% ⁰	" "	92-75
" " " " 4% ⁰	" "	78-75
Seris. fonc. urb. București 5% ⁰	" "	79-25
" " " " Iași	" "	75—

Băile Herculane (Mehadia).

(Herkulesfürdő, Ungaria).

Stațiune balneară internațională în Bănat

situată în valea romantică a Cernei.

Aer azonic. Tot confortul posibil. Lumină electrică. Muzică militară. Teatru.

Vindecă radical: reumatism cronic, podagră, rachita, hemoroide, anemia, boala de rinichi și vezică, conturbări ale circulației sângelui, etc.

Începutul sezonului la 1 Mai.

Stațiune a trenului Expres și Orient-Expres pe linia Budapesta-Orșova-București.

Legătură cu vapoarele danubiene.

Numerul vizitatorilor preste 10,000 pe an.

În editura Delegațiunii Bancilor Române
au apărut:

Problemele Reformei Bancilor,

de Dr. C. Diaconovich.

Prețul: broș. K 1—, leg. K 1-50.

Anuarul Bancilor Române

Anul I (1900). —◆— Anul II (1901).

Prețul: câte K 3—.

Se comandă la Administrația „Re-
vistei Economice” în Sibiiu (Nagyszeben).